

[Valdemar Thomsen.]

Her vil jeg tillade mig at pege paa et Forhold, som efter min Mening fortjener Opmærksomhed. Jeg tænker her paa det, som allerede er nævnt af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) vedrørende Dyrkning af Vaarhvede.

Paa saa tidligt et Tidspunkt som i 1933 gjorde Landbrugernes Sammenslutning i en Pjece sig til Talsmand for at udvide Dyrkningen af Vaarhvede. Gennem saavel danske som navnlig svenske Forsøg var det godtgjort, at en bestemt Sort af Vaarhvede i Forbagingsevne praktisk talt staar paa Højde med Manitolahvede. Hvis vi havde fulgt dette gode Raad, vilde vi ikke i Dag have staaet i den pinlige Situation, som vi gør. Forudsætningen for Dyrkningen af denne Hvede er imidlertid, at den betales med en Pris, der ligger 25 à 30 pCt. over Vaarsædprisen, paa Grund af at den giver et tilsvarende mindre Udbytte. Det er sagt mig, at der her i Landet ligger ikke uvæsentlige Partier af Vaarsæd. Maaske den højtærede Minister vil give Oplysninger i saa Henseende og tillige om, hvorvidt der bliver gjort noget for at faa den dyrket. Ligeledes vil jeg gerne vide, om man har forsøgt at faa Vaarhvede fra Sverige.

Endnu er der et Forhold vedrørende Fremskaffelse af Saasæd, som jeg gerne vil fremdrage. For Øjeblikket er det saadan, at det for Landmænd, der har taget Forbehold vedrørende Afleveringspligten, er straffbart at sælge Saasæd. Denne Bestemmelse i Kornloven kan og vil sikkert bevirke, at meget Korn, der egner sig til Saasæd, vil blive fodret op, og derfor vil jeg spørge den højtærede Minister, om han virkelig agter at opretholde den Bestemmelse i Kornloven. Saa sent som i Gaar spurgte jeg Ministeriernes Pressesekretariat, om der var Tale om at ændre noget i dette Forhold. Det var der aabenbart ikke, og derfor vil jeg meget anbefale, at man benytter denne Lejlighed til at sørge for det fornødne i saa Henseende.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Forslaget, som alle de Ordførere, der har talt, har givet det.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) spurgte mig, om Muligheden for at fremskaffe Vaarsæd var undersøgt. Jeg kan hertil svare, at vi har undersøgt, om denne Mulighed var til Stede, saavel her i Landet som i Sverige, og begge Steder har vi faaet negativt Svar. Den Vaarsæd, der ligger, er allerede enten udmalet eller

blandet med anden Hvede, saaledes at den ikke kan anvendes til Saasæd. Jeg vil gerne tilføje, at jeg nærer ogsaa nogen Betænkelighed ved Dyrkningen af Vaarhvede. Af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelse fremgaar det ogsaa, at man maa regne med en 25—30 pCt. mindre Høst end af almindelig Vaarsæd, og det vilde i den nuværende Situation være meget betænkeligt, om vi naaede til et Resultat ved Besaaming, der gav en saa stor Minushøst.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om der er Saasæd nok, hvilket naturligvis interesserer alle, skal jeg sige, at jeg tror, der er det, og jeg kan her støtte mig til en Udtalelse, der er fremsat i „Jyllandsposten“ af Formanden for Købmandsforeningerne, Købmand Michalsen, der udtrykkelig gør opmærksom paa, at efter Vurderingen i Købmandskredse er der Saasæd nok gennem det Frihandelskorn, der ligger hos de handlende.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelse, som naturligvis gik ud paa at lægge Skylden og Ansvar et paa mig, fordi det er gaaet galt, var jeg forberedt paa, men naar han udtaler, at Kornloven har berøvet de tørkeramte Landmænd Saasæd, er det positivt urigtigt. Der staar netop udtrykkeligt i Kornloven, at Landmænd, der ikke kan levere det, der er udskrevet, har Forbeholdsret, og der nævnes i første Række den fornødne Saasæd, foruden yderligere Korn til Husdyr, og endelig er der ogsaa i Kornloven fastsat en positiv Ret for Landmænd til at købe Saasæd og andet Korn af Landmænd og af de handlende, som har Lov til at ligge med Saasæd. Derfor er det selvfølgelig urigtigt at fremsætte en saadan Udtalelse, som det ærede Medlem her har fremsat.

Valdemar Thomsen: Naar man kender den højtærede Landbrugsministers Stilling til den Forespørgsel, vi stillede i Fjor, er man ikke tilbøjelig til at lægge saa forfærdelig stor Vægt paa, at han nu i Øjeblikket tror, at der er Saasæd nok, for de fleste, der kender de praktiske Forhold, har deres store Tvivl i saa Henseende.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at han var forberedt paa, at jeg vilde lægge Ansvar et over paa ham. Det tyder dog noget paa, at han ikke har nogen god Samvittighed, og det taler for øvrigt til Ministerens Fordel. Men naar den højtærede Minister vil hævde, at Kornloven og den store Udskrivning, som der dør er Tale om, ikke har generet de tørkeramte Egne, maa jeg protestere. Det er jo klart, at med den